

съ милостынѣхъ или съ мѣченіе на себе си да удовлетворяваме законъ-тъ Божій, и да получимъ спасеніе, то не бы было потрѣбно за сынъ-тъ Божій да умрѣ за наше-то спасеніе. Споредъ както казува Апостолъ-тъ: Ако ся получава *правда-та* чрѣзь законъ-тъ, то Христосъ е *всѣ* умрѣлъ” Гал. 2; 21.

3) Този обычай причинява много грѣхове-тъ. Подиръ исповѣданіе-то повечето чловѣци съгрѣшаватъ по свободно, и лесно падатъ въ грѣхъ, защото мислятъ че могатъ послѣ да го изгладятъ съ исповѣданіе-то, и съ нѣкои поведѣлници и поклоны. При това духовникъ-тъ споредъ церковны-тъ законы е длъженъ да попыта въпросы, които докаруватъ въ умъ-тъ му и въ умъ-тъ на исповѣдающа-го ся мръсны помышленія, които е грѣхота на чистосърдеченъ чловѣкъ да ги помысли. А по лошо-то е и това, че този обычай съ-бланиява духовникъ-тъ защото е неженетъ; а жены и момы дохождатъ при него за исповѣдь. Ако той и онѣзи които дохождатъ при него, вѣруватъ несумѣнно че има власть да прощава и разрѣшава всички-тъ имъ грѣхове, (*) тогава лесно падатъ въ грѣхъ, или дѣломъ или съ помышленіе. Но

4) Най голѣмъ врѣдъ отъ всичко е това: чловѣци-тъ мислятъ че прииматъ отъ духовникъ-тъ онова прощеніе, което само Богъ може да

(*) “Прощаю и разрѣшаю тя отъ всѣхъ грѣховъ твоихъ.”
Трѣбникъ.